

§ 9. Dotacje z budżetu dla środków specjalnych mogą być planowane w zakresie i na zasadach określonych na podstawie art. 16 ust. 3 i 4 ustawy — Prawo budżetowe, a w 1991 r., do czasu określenia tego zakresu i zasad — zgodnie z zasadami określonymi w zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 29 maja 1989 r. w sprawie środków specjalnych jednostek budżetowych (Monitor Polski Nr 19, poz. 128 i z 1990 r. Nr 41, poz. 320).

§ 10. 1. Jeżeli plan finansowy środków specjalnych przewiduje wpłatę do budżetu nadwyżki środków obrotowych (§ 8 ust. 5), dysponent dokonuje tej wpłaty zaliczkowo w wysokości planowanej wpłaty rocznej w terminie do dnia 20 grudnia.

2. W terminie 5 dni po przyjęciu sprawozdania finansowego dysponent środków specjalnych dokonuje wpłaty do budżetu różnicy między faktycznym a planowanym stanem środków obrotowych.

3. Przepis ust. 2 ma zastosowanie również do środków specjalnych, których plany finansowe nie przewidują wpłaty do budżetu.

4. Minister może zwolnić podległego dysponenta środków specjalnych z wpłat do budżetu nadwyżek środków obrotowych, jeżeli dochody tych środków specjalnych pochodzą w całości ze źródeł określonych w § 2 pkt 3, 7 i 8.

§ 11. Obsługa administracyjna oraz księgową środków specjalnych należy do obowiązków dysponenta.

§ 12. Przepisy dotyczące ministrów stosuje się również do innych dysponentów wyodrębnionych części budżetu państwa.

§ 13. Jednostki budżetowe gmin tworzące środki specjalne stosują zasady gospodarki finansowej określone w rozporządzeniu, z tym że:

- 1) przepisy dotyczące ministrów odnoszą się do zarządów gmin,
- 2) określenie „budżet państwa” lub „budżet” oznacza budżet gminy,
- 3) uprawnienia i obowiązki przypisane kierownikom jednostek budżetowych zarząd gminy może zastrzec dla siebie,
- 4) zarząd gminy może ustalić inne niż określone w § 8 do § 10 zasady planowania i rozliczania środków obrotowych.

§ 14. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 29 maja 1989 r. w sprawie środków specjalnych jednostek budżetowych (Monitor Polski Nr 19, poz. 128 i z 1990 r. Nr 41, poz. 320).

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. A. Podsiadło

185

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 8 maja 1991 r.

w sprawie gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych.

Na podstawie art. 16 ust. 6 ustawy z dnia 5 stycznia 1991 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 4, poz. 18 i Nr 34, poz. 150) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa tryb tworzenia oraz szczegółowe zasady gospodarki finansowej gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych będących państwowymi jednostkami organizacyjnymi.

2. Jednostki organizacyjne gmin będące gospodarstwami pomocniczymi stosują zasady gospodarki finansowej określone w rozporządzeniu zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 5 stycznia 1991 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 4, poz. 18 i Nr 34, poz. 150).

§ 2. 1. Gospodarstwo pomocnicze państwowej jednostki budżetowej, z zastrzeżeniem art. 16 ust. 7 ustawy z dnia 5 stycznia 1991 r. — Prawo budżetowe, tworzy się na podstawie decyzji:

- 1) kierownika państwowej jednostki budżetowej — w przypadku gdy koszty działalności gospodarstwa pokrywane będą w pełni z dochodów własnych uzyskiwanych ze sprzedaży produkcji lub usług,
- 2) dysponenta części budżetowej w zakresie podległych jednostek budżetowych na wniosek kierownika jednostki budżetowej — w przypadku kiedy dochody gospodarstwa nie pokrywają w pełni kosztów jego działalności, pod warunkiem posiadania w budżecie odpowiednich środków na dofinansowanie gospodarstwa.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, powinna określać:

- 1) nazwę i siedzibę gospodarstwa pomocniczego,
- 2) nazwę i siedzibę jednostki budżetowej,

3) przedmiot działalności wyodrębnionej z zakresu działalności jednostki budżetowej,

4) składniki majątkowe przydzielone gospodarstwu przez jednostkę budżetową.

3. Nowo powołanemu gospodarstwu pomocniczemu może być przyznana jednorazowa dotacja z budżetu na pierwsze wyposażenie w środki obrotowe.

4. Jednostka budżetowa może utworzyć więcej niż jedno gospodarstwo pomocnicze.

§ 3. 1. Jeżeli państwowe gospodarstwo pomocnicze nie spełnia warunków samofinansowania określonych w art. 16 ust. 2 pkt 3 ustawy — Prawo budżetowe, organ, który powołał to gospodarstwo, wydaje decyzję o jego likwidacji lub przekształceniu w inną formę gospodarki finansowej, najpóźniej do 31 grudnia danego roku.

2. Składniki majątkowe zlikwidowanego gospodarstwa pomocniczego przejmuje jednostka budżetowa.

3. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do gospodarstw pomocniczych, o których mowa w § 11 ust. 2.

§ 4. 1. Gospodarstwo pomocnicze posiada odrębny rachunek bankowy.

2. Z rachunku gospodarstwa pomocniczego można dokonywać wypłat do wysokości sum zgromadzonych na rachunku.

3. Decyzja o likwidacji gospodarstwa pomocniczego stanowi dla banku podstawę do zamknięcia rachunku gospodarstwa oraz przekazania środków finansowych pozostałych po dokonaniu rozliczeń likwidacyjnych na rachunek

dochodów budżetu, z którym powiązana jest jednostka budżetowa prowadząca to gospodarstwo.

§ 5. 1. Kierownika gospodarstwa pomocniczego powołuje oraz odwołuje kierownik jednostki budżetowej, chyba że przepisy ustawowe stanowią inaczej.

2. Umowy związane z działalnością gospodarstwa pomocniczego zawiera kierownik tego gospodarstwa.

3. Jeżeli rozmiar działalności gospodarstwa pomocniczego nie uzasadnia potrzeby zatrudnienia kierownika i głównego księgowego, funkcje te mogą być powierzone pracownikom jednostki budżetowej.

§ 6. 1. Podstawą gospodarki finansowej gospodarstwa pomocniczego jest roczny plan finansowy, obejmujący przychody, rozchody, rachunek wyników, stan środków obrotowych i rozliczenia z budżetem.

2. Gospodarstwo pomocnicze planuje produkcję oraz sprzedaje wyroby i usługi po cenach ustalonych według ogólnie obowiązujących zasad. Sprzedaż na rzecz macierzystej jednostki budżetowej dokonywana jest według kosztów własnych.

3. Plan finansowy gospodarstwa pomocniczego zatwierdza kierownik jednostki budżetowej z zachowaniem kwot wpłat do budżetu, dotacji z budżetu, wynagrodzeń i innych wydatków, których wysokość określona została dyrektywnie na podstawie odrębnych przepisów.

4. Zasady i zakres opodatkowania gospodarstw pomocniczych określają ogólnie obowiązujące przepisy.

§ 7. Rozliczenia gospodarstwa pomocniczego z budżetem są planowane w dziale i rozdziale określonym w rozporządzeniu Ministra Finansów w sprawie klasyfikacji dochodów i wydatków budżetowych, właściwym dla przeważającego rodzaju działalności danego gospodarstwa.

§ 8. 1. W planach finansowych gospodarstw pomocniczych mogą być dokonywane zmiany w ciągu roku lub mogą być realizowane wyższe od planowanych przychody i rozchody bez zmiany planów, pod warunkiem że nie spowoduje to zmniejszenia wpłat do budżetu ani zwiększenia dotacji.

2. Zmiany planu finansowego, inne niż wymienione w ust. 1, mogą być dokonywane tylko po uprzednim wprowadzeniu w obowiązującym trybie zmian w budżecie.

3. Zasady zwiększania wynagrodzeń regulują odrębne przepisy.

§ 9. 1. Zysk gospodarstwa pomocniczego przeznaczony jest:

- 1) 50% na wpłatę do budżetu, z uwzględnieniem przepisów ust. 2,
- 2) 50% na potrzeby własne gospodarstwa.

2. Gospodarstwa pomocnicze, tworzone przy szkołach, zespołach ekonomiczno-administracyjnych szkół, jednostkach więziennictwa, zakładach dla nieletnich, internatach, zakładach opiekuńczo-wychowawczych, zakładach służby zdrowia i parkach narodowych, mogą przekazywać zyski w części przeznaczonej na wpłatę do budżetu:

- 1) na dochody środków specjalnych funkcjonujących w tych jednostkach budżetowych, jeżeli celem działalności tych środków specjalnych jest finansowanie poprawy warunków lub wyżywienia w wymienionych jednostkach,
- 2) na zwiększenie środków obrotowych gospodarstw pomocniczych,

3) na rachunek finansowania inwestycji z przeznaczeniem na inwestycje gospodarstwa pomocniczego.

3. Decyzje o podziale zysku na potrzeby własne gospodarstwa, o których mowa w ust. 1 pkt 2 oraz w ust. 2, podejmuje kierownik jednostki budżetowej.

§ 10. 1. Gospodarstwo pomocnicze, którego plan finansowy przewiduje wpłatę zysku do budżetu, dokonuje tej wpłaty co kwartał w wysokości wynikającej z faktycznie osiągniętego zysku, z uwzględnieniem zasad określonych w § 9, a za IV kwartał zaliczkowo w wysokości wpłaty za III kwartał. Wpłata za pierwsze trzy kwartały dokonuje się w terminie 20 dni po zakończeniu każdego kwartału, a za IV kwartał — w terminie do dnia 20 grudnia.

2. Ostatecznej rocznej wpłaty z zysku do budżetu dokonuje się w ciągu 5 dni po przyjęciu rocznego sprawozdania finansowego przez jednostkę nadrzędną.

3. Nadpłacona kwota zaliczkowych wpłat z zysku do budżetu podlega zaliczeniu na poczet wpłat roku następnego lub zwrotowi w terminie 5 dni od złożenia wniosku o jej zwrot.

4. Zasady i terminy wpłat ustalone w ust. 1 do 3 stosuje się również do dokonywania wpłat zysku na rachunek środków specjalnych.

§ 11. 1. Dotacje z budżetu dla państwowego gospodarstwa pomocniczego mogą być planowane w zakresie i na zasadach określonych na podstawie art. 16 ust. 3 i 4 ustawy — Prawo budżetowe, a w 1991 r., do czasu określenia tego zakresu i zasad — zgodnie z zasadami określonymi w zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 29 maja 1989 r. w sprawie gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych (Monitor Polski Nr 19, poz. 127 i z 1990 r. Nr 41, poz. 319).

2. Jeżeli gospodarstwo pomocnicze świadczy odpłatnie usługi na rzecz macierzystej jednostki budżetowej, odpłatność za te usługi może być pokrywana w formie dotacji, w przypadku gdy ta forma pozwala sprawniej i oszczędniej rozliczać należności za usługi.

§ 12. 1. Gospodarstwa pomocnicze jednostek budżetowych nie dokonują odpisów amortyzacyjnych.

2. Szczegółowe zasady planowania i finansowania inwestycji gospodarstw pomocniczych określa odrębne rozporządzenie Ministra Finansów.

§ 13. Jednostki organizacyjne gmin będące gospodarstwami pomocniczymi stosują zasady gospodarki finansowej określone w rozporządzeniu, z tym że:

- 1) przepisy dotyczące dysponentów części odnoszą się do zarządów gmin,
- 2) określenie „budżet państwa” lub „budżet” oznacza budżet gminy,
- 3) uprawnienia i obowiązki przypisane kierownikom jednostek budżetowych zarząd gminy może zastrzec dla siebie,
- 4) zarząd gminy może ustalić inne niż określone w § 9, 10 i 11 ust. 2 zasady planowania i rozliczeń gospodarstw pomocniczych z budżetem gminy z tytułu zysku i dotacji.

§ 14. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 29 maja 1989 r. w sprawie gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych (Monitor Polski Nr 19, poz. 127 i z 1990 r. Nr 41, poz. 319).

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. A. Podsiadło